

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 30 mars 2015
Nr. ref.: RK 786/15

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin nr. KI127/14

Parashtrues

Agron Latifaj

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme,
Pml. nr. 57/2014, të 25 marsit 2014**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar
Arta Rama- Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Parashtruesi i kërkesës është z. Agron Latifaj nga fshati Kllodernicë, komuna e Skënderajt, aktualisht ndodhet në vuajtje të dënimit në burgun e Dubravës, i përfaqësuar nga z. Mahmut Halimi, avokat nga Mitrovica.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës e konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme PML. nr. 57/2014, të 25 marsit 2014, me të cilin Gjykata Supreme e refuzoi kërkesën e parashtruesit për mbrojtje të ligjshmërisë si të pabazuar, dhe vërtetoi aktgjykimet e Gjykatës së Apelit dhe të Gjykatës Themelore në Mitrovicë.
3. Ky aktgjykim i është dorëzuar parashtruesit të kërkesës më 2 maj 2014.

Objekti i çështjes

4. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, PML. nr. 57/2014 të 25 marsit 2014, me të cilin pretendohet shkelja e nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], nenit 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] dhe nenit 102 [Parimet e Përgjithshme të Sistemit Gjyqësor] paragrafi 2 dhe 3 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës, dhe nenit 3, paragrafi 2 të Kodit të Procedurës Penale të Kosovës (në tekstin e mëtejme: KPPK-së).

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), në nenin 22 dhe 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

6. Më 6 gusht 2014, parashtruesi e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
7. Më 5 shtator 2014, Kryetari i Gjykatës, me Vendimin nr. GJR. KI127/14, caktoi gjyqtarin Robert Carolan gjyqtar raportues. Të njëjtën ditë, Kryetari me Vendimin nr. KSH. KI127/14, caktoi Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Snezhana Botusharova (kryesuese), Kadri Kryeziu dhe Arta Rama-Hajrizi.
8. Më 15 shtator 2014, Gjykata i dërgoi një kopje të kërkesës Gjykatës Supreme.
9. Më 24 shtator 2014, Gjykata e njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kërkesës.
10. Më 6 shkurt 2015, pas shqyrtimit të raportit të gjyqtarit raportues, Kolegji shqyrtues i rekomandoi Gjykatës në përbërje të plotë papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

11. Më 25 maj 2012, Gjykata e Qarkut në Mitrovicë me Aktgjykimin P. nr. 43/2010 shpalli fajtor parashtruesin e kërkesës për veprën penale të vrasjes dhe mbajtjes në pronësi, kontroll, posedim apo shfrytëzim të paautorizuar të armëve. Gjykata e Qarkut e dënoi atë me 10 (dhjetë) vjet burgim për veprën penale të paraparë

me nenin 146 të KPK-së (dispozitivi II), dhe 3 (tre) vjet burgim për veprën penale të paraparë me nenin 328 para. 2 të KPK-së (dispozitivi II), me dënim unik me burgim në kohëzgjatje prej 12 (dymbëdhjetë) vjetësh.

12. Më 18 tetor 2013, Gjykata e Apelit të Kosovës me Aktgjykimin PAKR. nr. 1108/2012, duke vendosur për ankesat e palës së dëmtuar E.N. dhe të parashtruesit të kërkesës (i pandehuri), dhe në përgjigjen ndaj ankesave të parashtruara nga Prokurori Special, e aprovoi ankesën e palës së dëmtuar, E.N., dhe në Aktgjykimin P. nr. 43/2010 të Gjykatës së Qarkut në Mitrovicë ndryshoi vendimin për dënim unik me burgim në kohëzgjatje prej 15 (pesëmbëdhjetë) vjetësh. Në dënimin e ndryshuar të pandehurit/parashtruesit të kërkesës i llogaritet edhe koha e kaluar në paraburgim prej 5 marsit 2010. Ankesa e parashtruar nga mbrojtja e të akuzuarit Agron Latifaj, u refuzua si e pabazuar.
13. Pas kësaj, parashtruesi i kërkesës parashtrroi kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë, kundër Aktgjykimit PAKR. nr. 1108/2012, të 18 tetorit 2013, të Gjykatës së Apelit të Kosovës, duke pretenduar shkelje esenciale të ligjit penal dhe kërkoi që aktgjykimet e ankimuar të ndryshohen ashtu që të vërtetohet se për shkak të afektit mendor, të vuajtur nga i pandehuri në këtë rast, sipas nenit 148 të Kodit Penal, atij duhet t'i shqiptohet një dënim më i butë, dhe ankesa e palës së dëmtuar të konsiderohet si e paafatshme.
14. Më 25 mars 2014, Gjykata Supreme e Kosovës, me Aktgjykimin PML. nr. 57/2014 e refuzoi ankesën e parashtruesit si të pabazuar.
15. Gjykata Supreme konstatoi që:

“Pretendimet në kërkesë për mungesën e arsytimit të mbrojtësit të të dënuarit për atë se gjykata e shkallës së dytë ka vepruar në kundërshtim me nenin 400 par. 2 të KPPK, kur ankesën e palës së dëmtuar nuk e ka hudh nga se e njëjta nuk ka qenë e paralajmëruar është pretendim i pabazuar. Gjykata e shkallës së dytë drejt ka vepruar kur e ka marrë në shqyrtim ankesën e palës së dëmtuar edhe se e njëjta nuk ka qenë e paralajmëruar nga se sipas nenit 400 par.2 të KPPK, është paraparë se kur personi me të drejtë ankese nuk e paralajmëron të njëjtën brenda afatit të paraparë ligjor konsiderohet se i njëjti ka hequr dorë nga ankesa përpos në rastin e paraparë me par. 4 të të njëjtit nën kur të akuzuarit i shqiptohet dënimi me burgim. Në këtë rast ankesa e Enver Nikës si palë e dëmtuar e autorizuar për ushtrimin e ankesës është e lejuar edhe pse nuk ka qenë e paralajmëruar. Qëndron konstatimi i mbrojtësit se pala e dëmtuar në ankesë ka bërë fjalë edhe për rrjedhjen e ngjarjes mirëpo ato pretendime me të drejtë nga gjykata e shkallës së dytë nuk janë vlerësuar por janë vlerësuar vetëm pretendimet lidhur me dënimin e shqiptuar për të cilin edhe është ushtruar ankesa”.

16. Përkitazi me kërkesën e parashtruesit për një dënim më të butë, Gjykata Supreme vlerësoi:

“Pretendimet e mbrojtësit në kërkesë për shqiptimin e një dënimi më të butë për të dënuarin janë të pabazuara nga se në aktgjykimin e shkallës së dytë janë dhënë rrethanat e vlerësuar nga gjykata e shkallës së parë lidhur me

matjen e dënimit, si dhe rrethanat të cilat e kane udhëhequr gjykatën e shkallës së dytë që me aktgjykim ta ndryshojë vendimin mbi dënimin ashtu që të akuzuarin ta dënojë me dënim unik burgu prej 15 (pesëmbëdhjetë) vjetëve duke e arsyetuar të njëjtin me rrethanat rënduese dhe duke i arsyetuar të njëjtat. Ankesa e mbrojtësit nga gjykata e shkallës së dytë është refuzuar si e pabazuar nga se e njëjta nuk ka paraqitur ndonjë rrethanë të pavlerësuar nga gjykata e shkallës së parë. Ne arsyetimin e aktgjykimit të shkallës së dytë janë dhënë arsytet e duhura dhe të bollshme e të cilat e arsyetojnë marrjen e vendimit mbi dënimin.

Nga sa u parashtrua e në kuptim të nenit 456 të KPPK, u vendos si në dispozitiv të aktgjykimit”.

17. Aktualisht, parashtruesi i kërkesës është duke vuajtur dënimin e tij me burg i cili ishte vërtetuar dhe në këtë mënyrë u bë i formës së prerë me Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës PML. nr. 57/2014, të 25 marsit 2014.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

18. Parashtruesi i kërkesës pretendon se me vendimin e kontestuar i janë shkelur të drejtat e garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], nenin 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] dhe nenin 102 [Parimet e Përgjithshme të Sistemit Gjyqësor] par. 2 dhe 3 të Kushtetutës së Kosovës, dhe me nenin 3, par. 2 të KPPK-së.
19. Parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata: *“Ti shpalle si kunderkushtetuese aktgjykimet e Gjykatës së Apelit në Prishtinë PAKR. nr. 1108/2012 dhe Gjykatës Supreme të Kosovës PML. nr. 57/2014, dhe të urdheroi që ato aktgjykime të prishen dhe çështja të kthehet në rigjykim dhe vendosje pranë Gjykatës së Apelit në Prishtinë”.*
20. Parashtruesi, gjithashtu, kërkon në fund të kërkesës: *“Që ankesa e palës së dëmtuar e ushtruar kundër aktgjykimit të shkallës së parë, të konsiderohet e palejuar, pasi është paraqitur në kundërshtim me nenin 400, par. 1 dhe 2 të KPPK-së, e që prek dispozitën e nenit 102, par. 2 dhe 3, të Kushtetutës, si dhe nenit 31”.*

Pranueshmëria e kërkesës

21. Para së gjithash, për të qenë në gjendje që të gjykojë kërkesën e parashtruesit, Gjykata duhet së pari të shqyrtojë nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë, dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.
22. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet rregullit 36 (1) (d) dhe 36 (2) (b) të Rregullores së punës, i cili parasheh:

“(1) Gjykata mund ta shqyrtojë një kërkesë nëse:

[...]

(d) kërkesa arsyetohet prima facie ose nuk është qartazi e pabazuar”.

(2) Gjykata do të deklarojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:

[...]

b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese,

[...]"

23. Siç u cek më lart, parashtruesi i kërkesës pretendon se Aktgjykimi i Gjykatës Supreme PML. nr. 57/2014 dhe Aktgjykimi i Gjykatës së Apelit PAKR. nr. 1108/2012, janë nxjerrë në kundërshtim me nenet 31 [E Drejta Për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] dhe 102 [Parimet e Përgjithshme të Sistemit Gjyqësor] par. 2 dhe 3 të Kushtetutës.
24. Në lidhje me këto pretendime, Gjykata rikujton arsyetimin e Gjykatës Supreme në përgjigje ndaj pretendimeve të parashtruesit të kërkesës për shkelje të ligjit, dhe shkeljeve thelbësore të dispozitave procedurale (Shih, paragrafin 15).
25. Gjykata gjithashtu vëren se pretendimet e parashtruesit në kërkesën e tij për shpalljen e një dënimi më të butë për palën e dënuar, u arsyetuan nga Gjykata Supreme (Shih, paragrafin 16).
26. Në këtë rast, Gjykata gjen se çështja e ngritur nga parashtruesi i kërkesës është çështje e ligjshmërisë, jo e kushtetutshmërisë.
27. Lidhur me këtë, Gjykata thekson se nuk është detyrë e Gjykatës Kushtetuese të merret me gabimet e fakteve ose ligjit (ligjshmërisë) që pretendohet të jenë kryer nga Gjykata Supreme, përveç dhe për aq sa ato mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë (kushtetutshmërisë).
28. Gjykata Kushtetuese po ashtu ripërsërit se nuk është detyrë e saj sipas Kushtetutës, të veprojë si gjykatë e shkallës së katërt, lidhur me vendimet e nxjerra nga gjykatat e rregullta. Është detyrë e gjykatave të rregullta të interpretojnë dhe të zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale, si edhe të asaj materiale (Shih, rastin *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, GJEDNJ, Aktgjykimi i 21 janarit 1999; shih gjithashtu rastin KI70/11 të parashtruesve *Faik Hima, Magbule Hima dhe Bestar Hima*, Aktvendim për papranueshmëri, i 16 dhjetorit 2011). Fakti i thjeshtë se parashtruesi nuk është i kënaqur me rezultatin e procedurës në rastin e tij, nuk mund të ngrejë një pretendim të argumentueshëm për shkeljen e të drejtave të tij të mbrojtura me Kushtetutë. Gjykata vëren se parashtruesi ka pasur mundësi të shumta t'i paraqesë pretendimet e tij në gjykatat e rregullta.
29. Gjykata Kushtetuese mundet vetëm të trajtojë nëse provat janë paraqitur në mënyrë të drejtë dhe nëse procedurat në përgjithësi, të shikuara në tërësinë e tyre, janë kryer në mënyrë të tillë sa që parashtruesi të ketë pasur gjykim të drejtë (Shih, *inter alia*, *Edwards kundër Mbretërisë së Bashkuar*, App. nr. 13071/87, Raporti i Komisionit Evropian për të Drejtat e Njeriut i 10 korrikut 1991).
30. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se arsyetimi, që i referohet kërkesës që ankesa e palës së dëmtuar kundër aktgjykimit të shkallës së parë të konsiderohet e

papranueshme dhe kërkesës për shpallje të një dënimi më të butë në Aktgjykimin e Gjykatës Supreme, është i qartë. Pas shqyrtimit të të gjitha procedurave, Gjykata gjeti se procedurat në Gjykatën e Apelit nuk ishin të padrejta apo arbitrare (Shih, rastin *Shub kundër Lituanisë*, nr. 17064/06, GJEDNJ, Vendim i 30 qershorit 2009).

31. Për arsyet e lartcekura, Gjykata konkludon se faktet e paraqitura nga parashtruesi i kërkesës në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë shkeljen e pretenduar të të drejtave kushtetuese në të cilat thirret parashtruesi.
32. Rrjedhimisht, kërkesa është qartazi e pabazuar dhe duhet të deklarohet e papranueshme, në pajtim me rregullin 36 (1) (d) dhe 36 (2) (b) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me rregullin 36 (1) (d) dhe 36 (2) (b) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 30 mars 2015, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve dhe ta publikojë këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20. 4 të Ligjit, dhe
- III. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Robert Carolan

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof . dr. Enver Hasani